

I N D E X

VOCABULORUM INITIALIUM OMN. CONSTITUTIONUM,

Qua in hoc Tomo continentur.

<p>Ad circumspectam 1735. Ad ea, quæ 1737. Ad excelsum 1738. Adjutor, & susceptor 1738. Admonet Nos 1735. Ad sacrosanctam 1738. Ad Seraphicæ 1737. Ad sublimem 1737. Alias fel. rec. 1734. Alias fel. rec. 1737. Alias fel. rec. 1737. Alias fel. rec. 1738. Alias inter 1735. Alias nos 1737. Alias nos 1737. Alias nos 1740. Alias pro parte 1738. Alias quidem 1740. Apostolica hæc 1739. Apostolicæ procuracionis 1737. Apostolicæ servitutis 1735. Apostolicæ sollicitudinis 1735. Circumspecta Romanis 1735. Circumspecta Sedis 1738. Cælestes Ecclesiæ 1736. Cælestium munerum 1735. Cælestium munerum 1735. Cælestium munerum 1737. Collegia, & Seminaria 1739. Crediti Nobis 1736. Creditum humilitati 1740. Cum alias 1739. Cum dudum 1734. Cum fel. rec. 1737. Cum nos alias 1738. Cum sicut 1734. Cum sicut 1734. Cum sicut 1735. Cum sicut 1735. Cum sicut 1736. Cum sicut 1737. Cum sicut 1738. Cum sicut 1740. De salute 1739. Dignissimam Regibus 1739. Dopo che 1738. Dudum emanarunt 1735. Dudum emanavit 1736. Dudum fel. rec. 1739. Ea, quæ 1735. Ecclesiæ militantis 1734. Emanarunt dudum 1738. Emanarunt dudum 1740. Emanavit nuper 1737. Emanavit nuper 1738. Emanavit nuper 1739. Ex instructo Nobis 1736. Ex instructo Nobis 1736. Ex instructo Nobis 1737. Ex instructo Nobis 1738. Ex instructo Nobis 1739. Exponi Nobis nuper 1734. Exponi Nobis nuper 1734. Exponi Nobis nuper 1735. Exponi Nobis nuper 1736. Exponi Nobis nuper 1736. Exponi Nobis nuper 1736.</p>	<p>Pag. 29 149 243 330 42 333 192 163 3 145 193 234 23 201 206 394 339 398 386 189 37 51 45 219 134 17 27 138 371 64 444 377 3 140 232 5 16 24 55 133 135 147 329 445 393 379 227 26 120 363 26 9 230 442 146 237 376 123 131 144 240 325 362 1 6 41 129 132 134</p>	<p>Exponi Nobis nuper 1737. 135 Exponi Nobis nuper 1737. 138 Exponi Nobis nuper 1737. 152 Exponi Nobis nuper 1737. 190 Exponi Nobis nuper 1737. 205 Exponi Nobis nuper 1738. 231 Exponi Nobis nuper 1738. 249 Exponi Nobis nuper 1738. 252 Exponi Nobis nuper 1738. 323 Exponi Nobis nuper 1738. 331 Exponi Nobis nuper 1738. 332 Exponi Nobis nuper 1739. 378 Exponi Nobis nuper 1739. 382 Exponi Nobis nuper 1739. 391 Gaudet, & exultat 1737. 172 Humanum Genus 1737. 180 In Apostolicæ 1736. 68 In eminenti 1738. 236 Instructi Nobis 1736. 76 Insignem dilectorum 1738. 229 In summi Pontificatus 1734. 7 In supremo 1735. 17 Inter ceteras 1740. 443 Inter multiplices 1735. 36 Inter præcipuas 1737. 204 Inter præcipuas 1738. 224 Inter Religiosorum 1738. 253 Magna Nos 1739. 392 Militantis Ecclesiæ 1737. 141 Misericordiarum Pater 1740. 400 Mulieres fortes 1737. 148 Nuper a Congregatione 1735. 25 Nuper a particulari 1735. 54 Nuper pro parte 1735. 52 Nuper pro parte 1736. 63 Nuper pro parte 1736. 122 Nuper pro parte 1737. 143 Nuper pro parte 1737. 149 Nuper pro parte 1738. 233 Nuper pro parte 1738. 324 Nuper pro parte 1739. 358 Nuper pro parte 1739. 359 Nuper pro parte 1739. 395 Nuper pro parte 1739. 369 Nuper pro parte 1739. 370 Nuper sicut accepimus 1739. 360 Pastoralis officii 1739. 130 Pastoralis officii 1737. 139 Pastoralis officii 1737. 199 Pastorum Princeps 1737. 188 Pastorum Princeps 1739. 340 Paterna Pontificii 1735. 38 Paterna, quam 1738. 238 Præcipuas Apostolicæ 1738. 250 Præclara Cisterciensis 1739. 361 Præclara Romanorum 1739. 357 Pro suprema 1738. 226 Quam in omnibus 1739. 367 Religiosa Christianorum 1738. 207 Romanus Pontifex 1735. 57 Romanus Pontifex 1740. 445 Sacrosancti Apostolatus 1737. 137 Sol Justitiæ 1739. 384 Sollicitudo Pastoralis 1735. 28 Sollicitudo Pastoralis 1736. 76 Superna dispoitione 1734. 15 Superna Hierusalem 1737. 154 Unigeniti Filii 1734. 11</p>
--	--	---

CON.

AN. CH.
1734.

CONSTITUTIONES CLEMENTIS XII. ANNO QUINTO.

AN. CH.
1734.

CLEMENS XII. quem in Romanum Pontificem electum diximus die 12. Julii 1730. quindecim peractis Promotionibus trigintaquinque creavit Cardinales. Sedit in Pontificatu Ann. IX. Mefs. VI. Dies XXIV. Obiit vero die 6. Februarii 1740. Cujus corpus primum ad S. Petrum delatum postea in Lateranensi Basilica tumulatum est in Monumento, quod sibi vivens extruxerat. Vacavit Sedes Mefs. VI. Dies XI.

CXL.

Ut omnes Conventus Provinciarum Peruntinæ, & Chilen. Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in possessionem privilegiorum in qua usque modo fuerunt, deinceps absque ulla alteratione permaneant, etiam octo Religiosos de familia non habeant non obstantibus Literis Pauli V. quibus hujusmodi Domos suppressi jubebatur.

C L E M E N S P P. X I I.

Ad futuram rei memoriam.

Conventus Ord. Prædicatorum, & Eremitarum S. Augustini in Provinciis Peruntinæ, & Chilen. in America, quavis tres dumtaxat Religiosos de familia alerent, fruebantur Privilegiis ceterarum Domorum Regularium.

EXPONi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Bernardus Davila Frater expresse Professus Ordinis Prædicatorum in Sacra Theologia Magister, & pro sua Peruntina Provincia Procurator, & Didacus Salinas & Cabrera Frater pariter expresse Professus Ordinis Eremitarum S. Augustini, in eadem Sacra Theologia Magister, Assistens Generalis Hispaniarum, ac pro Peruntina & Chileni Provincie itidem Procurator, quod in vastissimis America Meridionalis Regionibus dictæ Provincie, plures reperiuntur Religiosos Conventus fundati, vel in locis a Civitatibus valde remotis, vel in Oppidis parvis, & miserrimis, qui non alio sine illic sunt fundati, quam ut Spirituali Christianissimorum ibidem commorantium utilitati inserviant: idem etiam accidit in aliis Conventibus, qui dicuntur Prioratus pro Indorum Christianissimorum assistentia, ac instructione erectis, qui solum, ex tribus Provinciis supra relatis, sunt in Provincia Peruntina eorundem Ordinum, prædicti vero Conventus ut plurimum sunt pauperissimi, & consequenter nec habent, nec alere possunt nisi dumtaxat sex, quinque, quatuor, aut tres Religiosos de familia, cum quibus & spiritualibus Fidelium hujusmodi indigentis abunde providetur, & disciplina Regularis sequela, quoad posse, conservatur, quibus de causis, tam ex Constitutionibus, seu Statutis Ordinis, Apostolica confirmatione roboratis, quam ex inconcussa, inveterataque dictarum Provinciarum praxi, omnibus domorum, seu Conventuum Regularium usque modo privilegiis, eorumque Priores, seu Prælati canonicè electi voce activa in Capitulis Provincialibus, eorumque electionibus gaudebant.

§. 2. Anno autem MDCXI. die 21. Septembris a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro quadam Literæ in simili forma Brevis expeditæ emanarunt, per quas statuebatur, quod Conventus Provinciarum Americæ, qui numerum saltem octo Religiosorum alere non possunt, suppressi merentur.

Paulus vero V. iussit eos suppressi Conventus, in quibus octo saltem Religiosi alii non possunt, mandari hujusmodi.

A

Bull. Rom. Tom. XLV.

1734. executionem Episcopis committens.

merentur, & Religiosi in illis residentes ad alios Conventus, ubi Regularis vigeret observantia, transferrentur; committendo earum executionem arbitrio Episcoporum illarum Partium, si ipsis pro Divini cultus augmento, & regularis disciplina observantia expedire videretur, eorum super hoc conscientiam operando.

Sed quamvis ut supra iustis factum nunquam fuerit satis ex mente quoque Episcoporum, qui ea dixerunt non exequenda: nonnulli tamen ad privandum illarum Domorum Priors a voce activa in Capitulo Provincialibus eadem exequi vellent.

§.3. Sed nunquam usque modo relatae literae a dictis Episcopis executioni mandatae fuerunt, imo retroactis annis tunc existens Archiepiscopus Sanctae Fidei novi Regni Granatensis, tunc etiam existens S. R. E. Cardinalibus Congregationis negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, per peculiarem literas ipsis directas, retulit impossibile prorsus fore ad earum executionem devenire, & certe per centum viginti duos annos eam haud omisissent, si dictas literas aut reducendas ad praxim, vel convenientes illic iudicasset, quum ipsis tam serio, & sub conscientiae gravamine earumdem executio fuisset mandata. Porro post centum fere annos a praedictarum literarum expeditione, in una, aut alia Provincia aliqui particulares Religiosi (personarum exterarum fulti patrocinio) ob personales vitiososque fines earum executionem demandarunt, non quoad Conventuum suppressionem, aut quoad alios effectus in eisdem literis contentos, sed solum quoad finem excludendi a Suffragio activo in Capitulo Provinciali, ejusque electionibus Piores, seu Praelatos Conventuum, octo Religiosos de familia non habentium, illosque de facto sepius excluderunt maximo cum scandalo, & pacis Regularis iactura, ut frequenti experientia compertum est, ex ejusmodi literarum executione ingentia ferme pullulare damna, cum illarum observantia demandetur, solum quoad Vocalium exclusionem, & hoc ipsum tempore celebrationis Capituli, aut immediate ante, nimirum quando praetendentes agnoscunt se votum ferentibus, vel non ferentibus dictis Prioribus, posse includi vel excludi, consequenterque solum tendat ad turbandam Provinciarum pacem, & ad fovendas continuas inter Religiosos discordias, vel ad validandam, vel annullandam ad proprium nutum, & libitum electionem, ut memoratus Sanctae Fidei Archiepiscopus eidem Congregationi Cardinalium retulit, & ex hoc sequitur, quod praedictarum literarum executio modo dicto, plus damni, quam utilitatis dictis Provinciis afferat; & si, quoad suppressionem Conventuum, in usum adducitur, in maximam dictorum Fidelium perniciem redundaret.

Pontifex illis Conventibus antiqua jura, & Privilegia confirmat.

§.4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi exponentes, quo fraudibus, malitiisque via pracludatur, & Conventuum indemnitati, & Capitulum, Religiosorumque quieti consulatur, opportune in praemissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratis profecti volentes, &

eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinanti. Ut omnes supradicti Conventus in possessionem privilegiorum, in qua usque modo fuerunt, deinceps absque ulla alteratione permanent, etiam si octo Religiosos de familia non habeant, aut possint alere, eorumque Piores, seu Pralati legitime electi, voce activa in Capitulis Provincialibus, aliisque electionibus sicut antea potiantur, & gaudeant, & eodem prorsus modo Piores Conventuum Indorum, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, indulgemus.

§.5. Decernentes easdem praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in praemissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus praefati Pauli, & alii Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum literis, per quas determinatus numerus Religiosorum in Monasteriis praefinitur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, Ordinum, & Conventuum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earumdem Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 19. Julii MDCCXXXIV. Pontificatus Nostri Anno V.

F. Card. Oliverius. Septua-

Haece literae perpetuo validitas firmat.

Obstantibus derogat.

Transumptis fidem adiciat.

Dat. die 19. Julii 1734. An.V.

CXLI.

Septuaginta quinque ducatos qui post obitum Singulorum Cardinalium Officialibus, & Ministris Sacri S. R. E. Cardinalium Collegii per Haeredes defuncti juxta Pauli V. Constitutionem solvendi erant, deinceps a Singulis Cardinalibus in sua ad Cardinalatum promotione solvi precipit.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

Paulus V. Ministris Sac. Collegii solvi jussit a Cardinalibus in de promotionibus 75. Ducatos, totidemque post mortem.

Alias fel. rec. Paulus PP. V. Praedecessor noster considerans assiduos labores, quos Officiales, seu Ministri Sacri S. R. E. Cardinalium Collegii in rebus, & negociis ejusdem Sacri Collegii procurandis sustinebant, per quosdam suas in simili forma Brevis die 3. Januarii 1619. expeditas literas, Motu suo proprio, ac ex certa scientia, Secretario, Clerico, & Computista ipsius Sacri Collegii septuaginta quinque Ducatos auri de Camera, nimirum vigintiquinque pro quolibet eorum a singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem, ac totidem post obitum singulorum Cardinalium, etiam si ad Cardinalatus dignitatem promoti Romam nondum venissent, & five illos in Romana Curia, vel extra eam, & ubique decedere contingeret, in supplementum mercedis ordinariae eorumdem Officialium, five Ministrorum deberi, illisque conjunctim per pro tempore existentes Cardinales praedictos, seu eorum Agentes, & Haeredes respective, absque mora solvi, & eis consignari debere, sine tamen praedictis quorumcumque jurium Camerae Apostolicae quomodolibet debitorum, ac solvendorum, auctoritate Apostolica perpetuo statuit, & ordinavit, prout in Pauli Praedecessoris literis praefatis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

Sed cum exa-ctio dd. 7. Ducat. post mortem Cardinalium diffici-tilis reddatur.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, septuagintaquinque Ducatorum auri hujusmodi eisdem Officialibus, seu Ministris post obitum Cardinalium, sicut praemittitur, debitorum, ac per defunctorum haeredes solvendorum, exactio perquam difficilis reddatur, praecipue ubi ipsos Cardinales extra Ditionem Ecclesiasticam, & maxime ultra Montes ab humanis decedere contingit, ita ut multoties eorum solutionem etiam post peractas exactiores diligentias a praefatis haereditibus nullatenus consequi valuerit, dictique Officiales, seu Ministri eo agrius itiusmodi emolumentis careant, quod merces eorum ordinaria admodum tenuis existat, sibi que vicillim non mediocres labores, aliaque onera incumbant, ac propterea Secretario multae etiam expensae faciendae veniant, Clerico vero, ac Computista praedictis alieno servitio, seu ministerio sese addicere per statuta ejusdem Sacri Collegii vetitum sit.

Bull. Rom. Tom. XIV.

§.3. Nos praemissa, ac praesertim dicta emolumenta ipsis Officialibus, five Ministris tanquam mercedem, seu pro eorum mercede praestanda fore attendentes, illorumque proinde indemnitati prospicere volentes, Motu simili, ac ex certa scientia nostra, septuaginta quinque Ducatos, qui post obitum singulorum Cardinalium eisdem Officialibus, seu Ministris per haeredes Defunctorum juxta Pauli Praedecessoris literarum praefatarum formam, & dispositionem solvendi, & consignandi erant, deinceps a singulis Cardinalibus in sua ad Cardinalatus honorem promotione per se, seu eorum Agentes ipsis Officialibus, five Ministris absque mora una cum aliis septuaginta quinque Ducatis similibus in eorum promotione hujusmodi debitis, & assignatis, ut praesertur, solvi, & consignari deberi, sine ullo pariter quorumcumque jurium Camerae Apostolicae debitorum, & solvendorum praedictorum, auctoritate Apostolica tenore praesentium, perpetuo itidem statuimus, & ordinamus.

1734. Eos itaque in ipsa promotione per solvi precipit.

§.4. Injungentes propterea dilectis filiis ejusdem S. R. E. Collegii Cardinalium moderno, & pro tempore existenti Camerae, necnon Causarum Curiae Camerae praedictae generali Auditori, quatenus infra mensem a die promotionis dictorum Cardinalium computandum, etiam si ipsi Cardinales nondum, ut supra dictum est, Romam venerint, per Collegii praedicti Depositarium, vel alias, prout melius expedire videbitur, centum quinquaginta Ducatos auri de Camera in totum Secretario, Clerico, & Computista praefatis, quibusvis appellationibus, subterfugiis, & cavillationibus remotis, persolvi curent, & etiam cum effectu faciant, ac summarium, & expeditum jus illis administrent, omnibusque remediis opportunis sibi bene visis, etiam cum invocatione auxilii brachii secularis cogant, & compellant.

Exequutores manlati hujus deputat.

§.5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae memoratus Paulus Praedecessor in suis literis praedictis voluit non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogat obstantibus.

Dat. Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Augusti 1734. Pont. nostri Anno V.

Dat. die 17. Augusti 1734. An.V.

CXLII.

Nonnulla privilegia Provincialibus Societatis Jesu in partibus Indiarum existentibus a saepe: Pio IV. concessa, confirmantur.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. CUM dudum fel. rec. Pius PP. IV. Praedecessor noster inter alia, ut Societatis Jesu Provincialibus, vel ab eis

Pius IV. aliq. Pontifices Patribus S.J. facultatem con-

1734. cessere dispen-
sandi cum
Neophytis In-
diarum in gra-
dibus affinita-
tis, vel con-
sanguinitatis
a Jure divino
non prohibitis
ad contrahen-
da Matrimo-
nia.

deputati Presbyteri cum Neophytis India-
rum, aliarumque Orientalium Regionum
in quocumque, seu quibusvis a jure divi-
no non prohibitis Consanguinitatis, vel
Affinitatis gradibus, vel alias conjunctis,
ut, impediementis hujusmodi non obstantibus,
& solemnizare, seu in jam etiam scienter
contractis matrimoniis hujusmodi remanere
valerent in partibus, ubi Ordinarii
locorum facile adiri poterant, in foro
conscientiæ tantum perpetuo, & insuper
ibidem, infra tamen viginti annos tunc
proxime futuros, quod ipsi locorum Ordina-
rii de Presbyterorum eorumdem tan-
quam adjutorum, & assessorum suorum in
locis præfatis, & ubi eorum commode
potuisset haberi copia, consilio, & cum-
illis etiam in judiciali foro, in reliquis au-
tem Provinciis Ordinariorum præsentia de-
stituta, vel ab eis remotis, quod iidem
Provinciales, & deputati Presbyteri cum
eisdem Neophytis etiam in utroque foro
auctoritate Apostolica gratis dispensare li-
bere, & licite valerent, plenam, & li-
beram facultatem sub certis modo, &
forma tunc expressis, concesserit, & alias
prout in ipsius Pii Prædecessoris nostri liti-
ris desuper in simili forma Brevis die XV.
Junii MDLXIII. expeditis uberius conti-
netur, & successive alii Romani Pontifices
Prædecessores nostri facultatem hujusmo-
di tam Presbyteris, quam Ordinariis præ-
fatis non perpetuo, sed ad certa limitata
tempora, ac novissime, nempe die XI. Ju-
nii MDCCI. rec. mem. Clemens PP. XI.
Prædecessor etiam noster ad viginti annos
tunc proximos per suas respective in eadem
forma Brevis literas sub certis modo, &
forma in illis expressis inter alia proroga-
verit, seu de novo concesserit.

Clemens XI.
hanc eis fa-
cultatem pro-
traxit ad vi-
ginti annos.

Hoc expirato
termino illi
prorogatur Cle-
mens ad alios
viginti annos.

§.2. Et, sicut pro parte dilecti filii Procuratoris
Generalis ejusdem Societatis Jesu
Nobis nuper expositum fuit, prædicti
viginti anni, ad quos memorata facultas
a Clemente Prædecessore prorogata, seu
de novo concessa fuerat, jam dudum expi-
raverint, ipseque Procurator Generalis
dubitet, ne in procul distitis illis regioni-
bus aliqui, seu aliquis e Missionariis cre-
dentes facultatem ejusmodi a Sede Apo-
stolica fuisse renovatam cum Neophytis
præfatis in dictis gradibus bona fide di-
spensaverint, & ea de causa, aliqua sint
censura innodati, cupiatque propterea di-
ctus Procurator Generalis nedum eandem
facultatem ad aliud Nobis bene visum
tempus prorogari, sed etiam Provinciali-
bus illarum partium, & Confessariis ab
ipsis delegatis indulgeri, quatenus omnes,
& quoscumque, qui dicta facultate, post-
quam expiraverat, uli fuerint, in foro
conscientiæ absolvere, ac dispensationes
bona fide concessas ratas habere possint.
Hinc est, quod nos Populorum illorum ex-
gentilitatis tenebris, & erroribus ad veri
luminis agnitionem, & Christianæ fidei
veritatem converforum, & ab hac Sancta
Sede remotissimorum animarum saluti, &
spiritualibus necessitatibus pro Pastoralis

Officii nostri cura prospectum esse cupien-
tes, de Venerabilium Fratrum nostrorum
S. R. E. Cardinalium in tota Republica
Christiana Generalium Inquisitorum ad-
versus hæreticam pravitatem auctoritate
Apostolica deputatorum consilio, tam
Provincialibus, & ab eis deputandis Pres-
byteris, quam locorum Ordinariis præfa-
tis cum dictis Neophytis in quocumque,
seu quibusvis, non tamen in primo Con-
sanguinitatis, vel Affinitatis gradibus, vel
alias conjunctis, seu se attinentibus, ut
matrimonium inter se contrahere, seu in
eo etiam scienter contracto remanere vale-
ant, dictis quidem Presbyteris in locis,
& Regionibus, ubi Ordinarii non adsunt,
vel ultra duas diætas juxta Constitutionem
similis mem. Pauli PP. III. etiam Præde-
cessoris nostri editam existunt, ipsi vero
Ordinarii e contra, ubi Presbyteri præfa-
ti adsunt, vel eorum commode haberi
potest copia, de eorum tanquam adjuto-
rum, & assessorum suorum consilio, &
cum illis; ubi autem non adsunt, nec eo-
rum commode haberi potest, etiam
sine illis, in utroque foro gratis dispensan-
di, & eos, qui in gradibus prohibitis hu-
jusmodi etiam scienter contraxerint, ab ex-
cessibus, & excommunicationis, aliisque
censuris, poenis Ecclesiasticis in utroque
foro gratis pariter absolvendi, ac prolem
inde susceptam legitimam decernendi;
nec non eisdem Presbyteris, & Ordina-
riis, servatis locorum circumstantiis, &
limitationibus hujusmodi cum eisdem Neo-
phytis in primo gradu etiam rectæ lineæ
Affinitatis ex copula illicita resultantis se
attinentibus, ut matrimonium quoque in-
ter se contrahere, seu in etiam scienter
contracto remanere similiter valeant, in
occultis tamen, & in foro conscientie
tantum, ac urgentibus justis causis, gra-
tis etiam dispensandi, & eos, qui in primo
Affinitatis gradu hujusmodi etiam scienter
contraxerint, ab excessibus, & excom-
municationis, aliisque censuris, & poenis
Ecclesiasticis in foro conscientie tantum,
gratis similiter absolvendi, dictisque Or-
dinariis alios Presbyteros idoneos a se prius
approbatos in locis, ubi non adsunt Missio-
narii similem facultatem habentes, quoad
præmissa in sui locum subdelegandi licen-
tiam, & facultatem auctoritate Apostoli-
ca tenore præsentium concedimus, & im-
pertimur. Præsentibus ad viginti annos a
die illarum datæ computandos tantum du-
raturis, ac uno, eodemque tempore tam
quoad Principales, & Presbyteros Socie-
tatis Jesu, quam quoad Ordinarios præfa-
tos expiraturis; salva tamen semper in
præmissis auctoritate Congregationis eo-
rundem Cardinalium.

Matrimonia
cum hujusmo-
di dispensa-
tionibus con-
tracta post ex-
piratum dicti-
terminum va-
lidat.

§.3. Præterea eorum, qui matrimonia
hujusmodi post expiratam facultatem a
Clemente Prædecessore nostro, sicut præ-
mittitur, prorogatam, seu de novo con-
cessam in gradibus hujusmodi forsitan con-
traxerint, dispensationemque respective
ad id concesserint, statui, & conscientia-
rum quieti providere volentes, omnia, &
sin-

Hujus conce-
sionis execu-
tionem com-
mittit.

Obstantibus
derogatur.

Transumptis
adhiberi fi-
dem mandat.

Dat. die 9.
Septem. 1734.
An. V.

singula matrimonia, quæ vigore dispensa-
tionis super prædictis gradibus, seu impedi-
mentis per Missionarios, seu etiam Or-
dinarios illarum partium post expiratam
facultatem sic prorogatam quomodolibet
concessa, alias tamen rite, & legitime
contracta fuerint, auctoritate, & tenore
præfatis revalidamus, ac valida, & legiti-
ma decernimus in omnibus, & per omnia
perinde ac si ab initio, & in eorum radi-
ce prævia sufficienti dispensatione contra-
cta fuissent, absque eo quod illi, qui sic
contraxerint, matrimonium de novo con-
trahere, seu novum consensum præstare,
ullo modo debeant, aut teneantur; dictis
vero Provincialibus Societatis Jesu, &
Presbyteris ab eis deputandis, nec non
Ordinariis locorum illos, qui expirata fa-
cultate hujusmodi interim usi fuerint, ut
præfertur, a quibuscumque censuris, & poenis
Ecclesiasticis, quas propterea quomodoli-
bet incurrerunt, pro hac vice tantum, ab-
solvendi dicta auctoritate harum serie facul-
tatem similiter tribuimus, & impertimur.

§.4. Decernentes eisdem præsentibus li-
teras firmas, validas, & efficaces existe-
re, & fore, suosque plenarios, & integ-
ros effectus sortiri, & obtinere, ac illis,
ad quos spectat, & pro tempore spectabit
in omnibus, & per omnia plenissime suf-
fragari, & ab eis respective inviolabiliter
observari; Sicut in præmissis per quos-
cumque Judices Ordinarios, & delegatos,
etiam Causarum Palatii Apostolici Audi-
tores judicari, & definiri debere, ac irri-
tum, & inane, si secus super his a quo-
cumque quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus Apostolicis, ac
in Universalibus, Provincialibusque, &
Synodalibus Conciliis editis generalibus,
vel specialibus Constitutionibus, & Ordi-
nationibus, ac quatenus opus sit, quibus-
vis etiam juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus; privilegiis
quoque, indultis, & literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis. Qui-
bus omnibus, & singulis, illorum tenores
præsentibus pro plene, & sufficienter ex-
pressis, ac de verbo ad verbum insertis
habentes, illis alias in suo robore perman-
suris, ad præmissorum effectum hac vice
duntaxat specialiter, & expresse derogam-
us, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut earundem
præsentium literarum transumptis, seu
exemplis etiam impressis manu alicujus
Notarii publici, vel Secretarii dictæ So-
cietatis Jesu subscriptis, & Sigillo Præpo-
siti Generalis ejusdem Societatis, vel alte-
rius personæ in Ecclesiastica Dignitate con-
stitutæ munitis, eadem prout fides tam
in judicio, quam extra illud adhibeatur,
quæ ipsi præsentibus adhiberetur, si forent
exhibita, vel ostensa.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem
sub Annulo Piscatoris die 9. Sept. 1734.
Pontific. nostri Anno V. F.C. Oliverius.

Damnatio, & prohibitio Libelli Gallico
idiomate editi sub titulo: *Lettre Pasto-
rale de Monseigneur l'Evêque de Mont-
pellier adressée au Clergé, & aux Fide-
les de son Diocèse, pour leur notifier un mi-
racle opéré dans son Diocèse par l'interces-
sion de M. François de Paris, & les pré-
munit contre un Bref de N. S. P. le Pape
en date du trois Octobre mil sept cents tren-
te trois, & deux Ecrits de M. l'Arche-
vêque d'Embrun de la même année. 1734.*
ac cujuscumque alterius similis Scripti
ab eodem Episcopo Montispefulani. edi-
ti, vel quod deinceps edi contigerit.

CLEMENS PP. XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM, sicut ad Apostolatus nostri
notitiam pervenit, non ita pri-
dem in lucem prodierit quidam Libellus
Gallico idiomate editus, cui titulus est: *Let-
tre Pastorale de Monseigneur l'Evêque de
Montpellier adressée au Clergé, & aux Fi-
deles de son Diocèse, pour leur notifier un mi-
racle opéré dans son Diocèse par l'interces-
sion de M. François de Paris, & les pré-
munit contre un Bref de N. S. P. le Pape en date du
trois Octobre mil sept cents trente trois, & deux
Ecrits de M. l'Archevêque d'Embrun de la
même année. 1734.* Nos relata Nobis
Libelli hujusmodi censura, auditisque de-
super nonnullorum Venerabilium Fratrum
nostrorum S. R. E. Cardinalium, & alio-
rum in Sacra Theologia Magistrorum Sen-
tentiarum, pro commissa nobis ab æterno Pas-
tore gregis sui cura, Dominicas oves, quan-
tum nobis ex alto conceditur, a novis
præservare cupientes, de memoratorum
Cardinalium consilio, Libellum prædi-
ctum, uti continentem propositiones res-
pective falsas, scandalosas, simplicium,
seductivas, perniciosas, temerarias, con-
tumeliosas, Autoritati Apostolicæ Sedis,
& universæ Ecclesiæ derogantes, impias,
Schismatici, Schismaticis, & Hæresis faven-
tes, de Hæresi suspectas, erroneas, &
hæreticas, sub superius expresso, aliove
quovis titulo, ubicumque & quocumque
alio idiomate, seu quavis editione, &
versione, hucusque impressum, ac manu
descriptum, aut quod absit, imposterum
imprimendum, & describendum, aucto-
ritate Apostolica tenore præsentium da-
mnamus, & reprobamus, ac legi, & re-
tineri prohibemus; ipsiusque Libelli im-
pressionem, descriptionem, lectionem,
retentionem, & usum omnibus, & singu-
lis Christianis, etiam specificis, & indi-
vidua mentione, & expressione dignis,
sub poena excommunicationis per contra-
facientes ipso facto, & absque alia decla-
ratione incurrenda, a qua nemo per quem-
quam nisi per nos, & Romanum Pontifi-
cem pro tempore existentem, præterquam
in mortis articulo constitutus, absolvi pos-
sit, omnino interdicimus.

Libellum de
quo in Rubr.
damnat, im-
pium, rerne-
rique prohibi-
bet.

§.2. Volentes, & auctoritate præfata man-

1734. Exemplaria locorum Ordinariis tradi jubet.

Cetera Episcopi Montispessulani scripta damnaat.

Præfentes literas præcipi publicari.

Transumptis accedi vult.

Dat. die 11. Octob. 1734. An.V.

mandantes, ut quicumque Libellum prædictum penes se habuerint, illum statim, atque præfentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitate Inquisitoribus, qui autem eisdem Episcopo Montispessulano subfunt, Metropolitanò tradere, atque consignare teneantur; hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent.

§. 3. Ceterum omne quodcumque aliud simile scriptum, a dicto Episcopo Montispessulano, quovis etiam titulo, & idiomate jam editum, vel quod deinceps edi, & vulgari contigerit, auctoritate, ac tenore præfatis damnamus quoque, & reprobamus, illiusque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum sub pari excommunicationis poenâ omnino itidem prohibemus: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 3. Ut autem eadem præfentes literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, Volumus, & auctoritate prædicta decernimus, illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curie generalis in Monte Citatorio, & in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris, ut moris est, publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui: Sic vero publicatas, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter notificata, & intimata fuissent.

§. 5. Ipsarumque literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eandem prorsus fidem tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum haberi, quæ haberetur eisdem præfentibus, si exhibitæ forent, vel ostensa.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris 1734. Pontificatus nostri Anno V. Pro D. Cardinale Oliverio.

P. L. Jacquet.

Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1734, Indictione duodecima, die vero duodecima mensis Octobris Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini CLEMENTIS Divina Providentia Papæ XII. Anno V., supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curie generalis in Monte Citatorio, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Franciscum Bartolotti Apostolicum Curforum.

Petrus Orighi Magister Curforum.

Confirmatio duorum Decretorum, seu tutorum a Capitulo Generali Congregationis Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Gallia editorum circa vocem Provincialium in Capitulis Generalibus, eorumque præfidentia Capitulis Provincialibus.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expone nobis nuper fecit dilectus filius Hyacinthus de Benoit Presbyter, ac Procurator Generalis Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Gallia, quod in Capitulo generali ejusdem Congregationis hoc anno Parisiis celebrato Cap. II. Constitutionum inibi editarum statutum fuit (reservatis tamen desuper nostris, & Apostolicæ Sedis beneplacito, & approbatione) ut si tempore Capituli generalis dicte Congregationis munus Præpositi Provincialis alicujus Provinciae ipsius Congregationis per obitum, aut alias qualitercumque vacans reperiretur, tunc interesse deberet Capitulo generali præfato tanquam vocalis, & eodem modo, quo ipse Præpositus Provincialis ejusmodi munere in ea Provincia immediate functus fuisset, vel eo deficiente, qui ad præscriptum dictarum Constitutionum eandem Provinciam regeret. & Cap. VII. cautum est, ut si novus Præpositus Provincialis foret de gremio Capituli ipsius Provincialis, nec ei præsit Præpositus Generalis, aut ejus Delegatus, idem novus Præpositus Provincialis capitulo Provinciali præfideret, si vere esset in eadem Urbe, vel non ita distans, ut intra unum, vel alterum diem adesse posset, advocaretur, non interrupto Capitulo, & si veniret exciperetur uti vocalis, idque potiori jure locum sibi vindicaret respectu Capituli Generalis quoad Præpositum Generalem hujusmodi si forte aliquem eligi contingeret, qui de gremio ipsius Capituli generalis non fuisset. Quare præfatus Hyacinthus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius Hyacinthi Procuratoris Generalis votis, ac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pænis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, enarrata duo Decreta, seu statuta Cap. II., & VII. dictarum Constitutionum a Capitulo generali ejusdem Congregationis Doctrinæ Christianæ, sicut præmittitur edita, auctoritate Apostolica

Procuratoris hujus Congregationis.

Capituli Generalis Constitutiones, quas confirmari idem postulat.

Eas confirmat Clemens.

Obstantibus derogat.

Dat. die 17. Novem. 1734. An.V.

Procuratoris.

Causæ hujus Constitutionis.

lica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adiciamus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint supplemus. Decernentes ipsas præfentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconvulso observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstant, præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictæ Congregationis aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præfentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Novembris 1734. Pontificatus nostri Anno V. F. Card. Oliverius.

CXLV.

Quod Decanatus S. Rotæ Auditorii ab Episcopo etiam Titulari optari non possit: Nec in Rota cognosci Causæ ipsorum Auditorum, eorumque Consanguineorum in primo gradu: Causæ vero in Rota semel inductæ, advocari ab eadem nequeant.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

In summi pontificatus specula a Christo Domino constituti, ad quæcumque Urbis tribunalia mentis nostræ aciem dirigentes, ea præcipue, quæ Auditorum palatii nostri laudem, interque eos unanimem tranquillitatem conservare possunt, præ oculis speciatim habemus, ut nempe Auditorium ipsum, cunctis nationibus, huc pro controversiarum decisione convenientibus, incorruptæ mentis præconio celebretur, ejusque judicia, ut hæcenus factum est, ubique terrarum debito plausu excipiantur.

§. 1. Itaque nos intimo cordis affectu justitiam eo, quo par est, studio & seduli-

tate, ac sine ulla acceptione personarum in causis jamdudum introductis, vel imposterum introducendis administrari, & nullo modo retardari cupientes, quod alias pie memoriæ antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum hac de re editis Constitutionibus cautum est, omnes longarum litium ambages, & controversias, magna, ut decet sollicitudine ad debitum finem perducere volumus; quandoquidem tam spectata virtutis Auditorium ab iisdem Pontificibus antecessoribus nostris, nobisque ipsis ob integritatis, & utriusque jurisprudentiæ famam tantum fuisse constat, ut quasi certatim permagnis gratiarum privilegiis & honoribus illud ornare studuerint: quibus ipsi Auditores optime instructi, unoque justis & recti studio præ oculis habito, jus suum cuique tribuere satagerent: quod hæcenus, Dei gratia opitulante, factum, amplius deinceps factum iri speramus; ita ut in toto Auditorio vix quidquam desiderandum super sit.

§. 2. Nihilominus, eodem Auditorio pro sua vigilantia & probitate, nobis humiliter suggerente, animorum suorum quieti, justitiæque consultum iri, si una & altera controversia formido e medio tolleretur, quæ interdum discordias ferere, ac totius Auditorii animos non sine gravi causarum ventilandarum incommodo turbare possent. Quorum nos providam circumspersionem & boni publici studium laudantes, eorumque expositiones plurimi facientes, hæc nostra Constitutione eas effectum, per illos optatum, assequi volumus, quæ quidem hæc summatim reducuntur, ut imposterum Decanatu Auditorii vacante, atque ad munus ipsius Decani, Auditor inter ceteros antiquiore, sed tamen Episcopali, Archiepiscopali, vel etiam Patriarchali dignitate, residentia oneri adstrictæ, vel etiam non adstrictæ, sed a titulo tantum denominatæ, in partibus, ut dicitur, infidelium, qui quidem Auditor antiquior, ejusmodi dignitate præditus, tunc munus Locumtenentis occupans, in concursu alterius ejusdem Auditoribus, minus tamen antiqui, atque simili dignitate minime fulgentis, sive etiam qui, uti Decanus actu existens, ad aliquam ex memoratis dignitatibus promoveretur, ideo Decani munus, pro altero sibi immediate succedenti relinquere deberet; quandoquidem olim hæc de re discordes atque inter se diversæ fuerint sententiæ, ita ut quisque suam, utpote sibi magis gratam, sequeretur; singulis etiam quamdam observantiam pro se adducentibus; unde factum, ut in hac sententiarum diversitate diversæ etiam, interque se discordantia iudicata prodierint, ut sane contigit tempore felicis record. Prædecessoris nostri Pii IV. qui in Constitutione sua anni MDLII. quæ incipit: *Dudum siquidem*, data apud sanctum Marcum VI. Kalendas Augustas, Pontificatus anno III. sanxit, Decanatum, tamquam non ferendum cum Episcopatu Perusino, ad quem

Nonnulla controversia inter ipsos Auditores aliquid infertur.

Dubitatum olim an Auditor Episcopali dignitate præditus quavis Titulari tantum Decanus esse valeat.

Diversimode super hoc iudicatum a Prædecessoribus.

Julius Oradinus Auditor antiquior evectus fuerat, propterea tunc temporis tribuendum alteri Auditori minus antiquo, magistro Petro de Rubeis. Tempore vero pia memoria decessoris quoque nostri Benedicti XIII. in causa agitata inter dilectum filium nostrum Pompejum, nunc Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem, Aldrovandum nuncupatum, tunc antiquiorem, sed Archiepiscopum Neocæsariensem, ac bonae memoriae magistrum Carolum Cerrium, in dicto Auditorio minus antiquum, per Congregationem particularem, ab eodem Benedicto deputatam, Decanatus adjudicatus est eidem Pompejo Cardinali, utpote Archiepiscopali dignitate fulgenti. Altera vero dubitationis occasio, nobis proposita, hæc est. Sanctae memoriae decessor noster Pius IV. in Constitutione, quæ incipit: *In throno Justitia* data apud sanctum Marcum VI. Kalendas Januariarum, pontificatus anno III. sanxit, ne causa propria Auditorum, eorumque familiarium, & consanguineorum, vel affinium usque ad secundum gradum, juxta jus Canonicum computandum, cognoscantur in Rotæ Auditorio; Quam postea dispositionem pia memoriae antecessor noster Paulus V. confirmavit alia sua Constitutione de Reformatione tribunalium Urbis in titulo de Auditoribus Rotæ, quæ incipit: *Universi agri*, data apud sanctum Petrum Kalendis Martiis, Pontificatus anno VII. Nihilominus, hoc minime obstante, in eodem Rotæ Auditorio successu temporis multas causas agitari contigit, quævis essent de exceptis in jandictis antecessorum nostrorum Constitutionibus, idque factum esse reperitur etiam quum sanctae memoriae antecessores nostri Gregorius XV. & Alexander VIII. in minoribus constituti, eidem Auditorio adscriberentur: qui postmodum licet ad supremum gradum Pontificatus evecti, deque jandicta inobservantia optime conscii; nihil tamen contra eam decreverunt.

§.3. Quapropter hodierni dilecti filii palatii nostri Auditores nunc serio cogitantes, & vim dispositionum, clausularum, & decretorum in relatis Constitutionibus Apostolicis contentorum, ac eorumdem usus discordes memoriae repetentes, sanctae memoriae decessori nostro Clementi XI. supplicationes suas porrexerunt, ut decretum, ab iis hæc de re conditum, confirmaret, quo affirmabatur, in dictis causis tuto procedi posse, utraque tantum parte consentiente: cui quidem supplicationi Clemens Pontifex per organum bonae memoriae Jo. Dominici S. R. E. Cardinalis Paracciani nuncupati, tunc sui Auditoris, die 30. Septembris anni 1702. ita rescripsit: *Quoad tertium* (ubi scilicet de hoc agebatur) *dabitur resolutio postquam maturius examinatum fuerit dubium. Interim Sanctitas Sua permisi servari solitum.*

§.4. Sed nihilominus adhuc crescente litigantium malitia, complures ex iis non solum in causis post præstitum consensum exceptis, sed etiam post editas ab ipso cau-

Pius IV. sanxit ne Causa Auditorum, eorumque Consanguineorum, Affinium, & Familiarium cognoscantur in Rotæ.

Hoc idem causam a Paulo V.

Sed successu temporis non servatum.

In hoc vero Auditores supplicaverunt Clementi XI. confirmaret Statutum ab eis, ut scilicet procedi posset utraque parte consentiente.

Sed non resolutum dubium.

Hinc varie inter Auditores opiniones.

farum Auditorio Decisiones, & forte etiam prolatas in primo reditu, quem vulgo turnum appellant, sententias, alio declinare studuerunt.

§.5. Quare, ut tam absõna a nostro Auditorio, in unam justitiam erga quolibet exercendam religiose incumbenti, nos votis eorumdem dilectorum filiorum obsecundantes, provida cura arceremus, quinque ex venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus rem totam examinandam commisimus, ut his omnibus una cum singulis suis circumstantiis diligenter perpenfis, quid æquius & utilius a nobis statuendum esset ipsi suggererent: quod quidem die 30. mensis Septembris proxime elapsi, mature fecerant. Siquidem in unum convenientes, peracto diligenti totius negotii examine, quid opportunioris remedii esset adhibendum, unanimum consilio exposuerunt: quibus grato animo acceptis, ut in Rotæ Auditorio justitia, & pax se mutuo amplectantur;

§.6. Nos motu proprio, ex certa scientia, ac deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, omnia, & singula tam super ejus Decanatu, quam super quibuscumque aliis in eodem Auditorio huc usque introductis, & discussis, ab eo iudicata, itaut eorum nullitas ab infra scriptis non ad aliquod præteritorum præjudicium, sed ad exactiorem futurorum regulam, desumi possit, firma & stabilia remanere decernimus. Deinceps vero, & perpetuis futuris temporibus, Episcopum, Archiepiscopum, & Patriarcham, etiam titulares, Decanatum optare non posse statuimus; sique Decanum ad aliquam ex his dignitatibus etiam titularem promoveri contigerit, non obstante etiam retentione loci Auditoris expressa in provisione Ecclesiae, Decanatum ipsum vacare volumus. Dictas vero Pii IV. & Pauli V. Prædecessorum nostrorum Constitutiones restringendas esse ad causas proprias Auditorum Rotæ, & consanguineorum in primo gradu tantum, necnon ad eos, qui Auditorum studiis inserviunt. Ubi vero agitur de aliis, quæ juxta dictas Constitutiones in Rotæ Auditorio cognosci non poterant, eas in eodem Auditorio cognosci posse, sed Auditori, dum cognoscuntur, ab aula exeundum. Quo vero ad causas introductas, & introducendas, eas post consensum partium, etiam in casibus, in quibus disponitur in Rota non cognosci, ex eadem Rota avocari minime posse.

§.7. Præsentis quoque literas nostras cum omnibus, & singulis in eis contentis, etiam ex eo, quod ad id interesse habentes, vocati & auditi non fuerint, vel ex eo quod illæ, nulla subsistente causa, vel etiam de facto processisse dici possent, seu etiam processerint, aut ex alia quavis juridica, & legitima, etiam necessario exprimenda causa, vel quocumque prætextu, de nullitatis vitio, seu intentionis nostre, aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controversiam revo-

Re prius a nonnullis S. R. E. Cardinalibus examinata.

Constitutiones ab Auditoribus editas confirmat Clemens.

Episcopus etiam Titularis Decanatu optare non potest.

Pii IV. & Pauli V. restringuntur ad Causas ipsos Auditores, eorum consanguineos in primo gradu, eosque qui illorum studiis inserviunt, tangentes.

In aliis Causis in d. Constitutionibus expressis Auditor ab Aula exire debet.

Causæ in Rota introductæ ex ea avocari non possunt.

Hanc Constitutionem infirmari, aut illo notari vitio non posse statuit.

revo-

revocari, seu adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium, aut oris apositionem impetrari, vel etiam motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibusvis Constitutionibus, ac nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac Literis Apostolicis in contrarium, etiam motu pari, & consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus, comprehendendi nullo unquam tempore posse, sed semper ab illis excipi: & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa erant, validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per nunc & pro tempore existentes Auditorii prædicti, seu Rotæ Auditores, quodcumque eligenda concessas, validasque, & efficaces iore & effecti que & non alias per quoscumque Judices etiam Auditorii jam dicti Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, & quacumque earumdem Congregationem Apostolicam auctoritate super his quodcumque deputandam, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, defini & interpretari debere: ac ex nunc irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate perpetuo decernimus, statuimus, & declaramus.

§.8. Non obstantibus, quatenus opus sit, Cancellariæ prædictæ regula de jure questito non tollendo, ac secundo dicta Pii, ac prædicta Pauli Prædecessorum dictorum, aliique super Decanatu, ac causis prædictis contra præmissa quomodolibet disponentibus, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Auditorii quatenus opus sit, etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam motu simili & consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis, approbandis & innovandis: quibus omnibus & singulis, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, eisdem præsentibus pro expressis, perinde acsi in eis de verbo ad verbum inserti forent, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat motu & potestatis plenitudine paribus specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Bull. Rom. Tom. XIV.

Obstantibus derogat.

Clausula.

Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1734. quintodecimo Kalendas Decembris, Pontificatus nostri anno V.
A. Card. Prodaturus.
F. Card. Oliverius.
V I S A
De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.
Loco * Plumbi.
J. B. Eugenius.
Registrata in Secretaria Brevium.

CXLVI.

Jubileum Universale ad implorandam Divinam opem pro pace inter Principes Christianos, & alios Catholicæ Ecclesiae necessitatibus.
CLEMENS PP. XII.

Universis Christianis presentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ecclesia Militantis Regimini, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divina providentia præsentibus, acerbissimo sane, ac pene inexplicabili paterni cordis nostri mœrore angimur, dum mentis nostræ aciem longe, lateque circumferentes attente contemplamur quantis Christiana Respublica, luctuosus hæc temporibus, fere undique jactetur calamitatum fluctibus, & procellis, cumque potissimum in tuemur dirum, atroxque bellum inter Principes Catholicos non ita pridem exortum, ac vehementius in dies recrudescens florentissimas Orbis Christiani Provincias, ac potentissima olim Regna cædibus, ruinis, excidiis, & vastationibus complere, ac misere depascere: Et quamvis de Dominici gregis Salute, ac publica tranquillitate solliciti, nihil eorum, quæ Officii nostri ratio a Nobis postulat, humanaque monet prudentia, prætermittamus, ut tot, tantisque malis, & ærumis remedium queramus, ac præsertim quidquid in Nobis est virium, consilii in id conferre non cœsumus, quo eorumdem Catholicorum Principum animi sublatis gliscentibus dissidiis ad mutuam concordiam reverentur, ac in pristina charitatis compagem restituantur; quia tamen vani sunt hominum conatus, nisi gratiæ cœlestis ope adjuventur, manus, & oculos cum lacrymis, & gemitu ad eum assidue attollimus, qui altissimum posuit refugium suum, quique concludit ostiis Mare, & ei dicit usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tumentes fluctus tuos, ut ipse pro sua clementia, in qua præcipue confidimus, motas sedet, ac imminentes repellat tempestates, sævientisque belli, & alia Divinæ suæ ultionis flagella a Christianidelibus procul avertat.

§.1. Quamobrem vos omnes, quibus curam, & sollicitudinem nostram impendimus, ad id ipsum conjunctis nobiscum precibus a Deo totius consolationis humiliter efflagitandum excitandos duximus.

Exordium

Christifideles hortatur ad opem divinam implorandam.

B

Fu